

רוזנבאום מרדכי

בן שמואל ופרידה. נולד ב־1903 בקאליש שבפולין. למד בגימנסיה ובאוניברסיטה. עוד בנערוֹתו נמשך לציונות והיה ממארגני תנועת הצופים „השומר הצעיר“ בפולין. אחרי שירות־חובה בצבא הפולני התמחה בניפוח זכוכית לצורך עבודה מדעית בחימיה ובפיסיקה, כדי להועיל בידעותיו אלה לאוניברסיטה העברית בירושלים. ואכן משעלה ארצה ב־1924 החל לעבוד בניפוח זכוכית במכון לחימיה

של האוניברסיטה, ובמשך הזמן הניך דור של עובדים במקצוע זה, ביניהם גם חיילים משוחררים. כשנהרסה מעבדת המכון ברעש־האדמה ב־1927 הסתכן עם חברים מספר ונכנסו לבין ההריסות להוציא ולהציל מכשירים יקרי־ערך. ממכתביו ומרשימותיו ניכר, שהיה בעל נפש שוחרת יופי, שואף לנעלה ולנשגב, אוהב הבריות ומבקש את ניצוצות הטוב והאור בזולתו. מסור למשפחתו (אשה ושני בנים) ומסור לשירות המדע, העם והמולדת.

כמעט מיום עלייתו ארצה היה חבר ב„הגנה“ והגיע לדרגת מפקד קבוצה. בשנים האחרונות שירת בפלוגת חי"ם של האוניברסיטה, עשה את העבודה המקצועית בשביל „חברת מדע“ (כינוי־הסואה לחמ"ד בירושלים) ובשביל „משק בית“ (כינוי לתא ראשוני של תע"ש בירושלים). נוסף לעבודותיו השונות עסק גם בהכנת אמפולות זכוכית למנגנוני הפעלה הימיים לפצצות ולמוקשים. בעלותו עם שיירת אנשי המדע והרפואה להר־הצופים, כדי להביא משם זכוכית ומכשירים להכנת אמפולות לצרכי ה„הגנה“, נרצח עם שאר חברי השיירה ביום 13.4.1948.